CAP maak reg vir nuwe dekade

ROBIN HAWKINS maak 'n Kaapse lawaai

EK was onlangs by CAP se ope dag, wat terloops ook die laaste dag van hulle studente-tentoonstelling was.

Ek wou 'n hele paar vlieë met een klap slaan, en het gehoor dat drama-groepe opvoerings sou aanbied, en dat daar verskeie gemeenskapsgerigte bedrywighede en besienswaardighede sou wees. Lionel Davids sou ook gesels oor sy lang betrokkenheid by die projek. Altesaam nogal 'n interessante dag, al was dit vrek warm.

CAP het al lank 'n besondere bydrae op die Skiereiland gelewer, wat betref die gebied van kuns\kultuur (hetsy vervaardiging, verspreiding of vertolking daarvan) en het etlike belangrike figure op die terrein na vore gebring. Willie Bester, byvoorbeeld, het sy "formele" opleiding daar ontvang; Lionel Davids, wat in die afgelope paar jaar veral 'n sentrale figuur op die Kaapse Kultuurfront geword het, is al vir 11 jaar met die projek doenig, maar gaan nou vertrek om verder te studeer. Ag, ek kon eintlik 'n taamlike lang lys name en goed hier opnoem, maar dis nie eintlik waaroor dit gaan nie.

Waaroor dit wel gaan, is die vooruitsigte. Tot onlangs was ek geneig om CAP as 'n redelik geslote enklawe te beskou. Alhoewel daar nog altyd by CAP 'n forum vir kultuur-bespreking moontlik was - veral op die oomblik, te midde van die breë bespreking rondom die begrippe "kuns", "kultuur", betrokkenheid en dergelik dinge - het bedrywighede en opleiding myns insiens hoofsaaklik op lede, studente of spesifieke politieke aangeleenthede gerig gebly.

Volgende jaar gaan dit aansienlik verander. Bo en behalwe gevestigde rigtings en opleiding-strukture, gaan daar meer gemeenskapsgerigte projekte wees. Die belangrikste hiervan is 'n voorgestelde mediakursus, spesifiek gerig op persone uit meer landelike gemeenskappe, waar bestaande strukture nie oor die nodige vaardighede en geriewe beskik nie. Beurse, wat verblyfkoste, vervoer en materiaal behoort te dek, word aangebied, spesifiek om persone uit landelike gebiede te lok en te onderhou. Die kursus sal ook nie kinderspeletjies wees nie. Dit sal twee jaar duur en dek 'n enorme terrein. Dit word dan verwag dat studente na hulle tuisgebiede sal terugkeer om hulle vaardighede in die gemeenskap prakties toe te pas.

Daar is sprake van 'n tipe kontrak, om die "terugkeer" te verseker, maar so iets is darem vreeslik moeilik om toe te pas. Mike van Graan, direkteur, noem ook dat hulle van plan is om 'n mobiele media-eenheid in te rig, met toerusting wat dus direk na verskillende gemeenskappe geneem kan word, om spesifieke take te vergemaklik.

Die dramaprojekte gaan ook uitbrei, met 'n fokusverskuiwing na breër gemeenskapsbelange as vroeër. "Politiek" as sulks sal meer sekondêr word. Daar is tog ander kwelpunte in ons samelewing, ander sake wat vir ons gemeenskappe lewensbelangrik is. Mike noem byvoorbeeld Aids - 'n saak wat dringend deur mense aangespreek moet word.

Aansluitend daarby is ook die instelling van deeltydse opleiding. Hierdeur word dit vir die werker moontlik om self kunsopleiding te ontvang, terwyl hy\sy werk om 'n inkomste. Juis daar het baie van die "werker"-mania vir my geweldig hol geklink. Vir nie-werkers, of eerder kultuur-werkers, wat so voorbarig kan wees om uitsprake te lewer, vir en oor die werkers (wat ongelukkig weens werksverpligtinge nie daar kan wees nie) het ek nooit juis veel oorgehad nie. Maar dit lyk asof die houding uiteindelik verander.

En dit kan dikwels nogal help. Al die nuwe projekte gaan byvoorbeeld uiteindelik geld kos. Geld wat CAP tans nie het nie. Maar hulle nader deesdae (met die stadige afsterwe van die boikotsindroom) ook instansies wat tradisioneel geld aan "establishment"-groepe skenk, waar hulle 'n jaar of wat terug eerder daarsonder sou klaarkom. Dis daar, vat dit, het ek nog altyd gesê. Neem van Ceasar wat hy vir jou aanbied, ensovoorts. Die gevolge is voor die hand liggend. CAP kan byvoorbeeld nou hulle eie permanente teatergeselskap beplan. Vroeër sou dit 'n leë droom gebly het, maar nou is dit iets wat wel kan gebeur. Of mens hoop so.

CAP het dus in die afgelope paar maande vinnig mondig geword, en hulle toekoms lyk wragtig goed. Enigeen wat in die projek belangstel kan met Mike van Graan of Lorelle Bell by (021) 45-3689 of 45-3648 in verbinding tree. Dit lyk werklik interessant en hopelik gaan Kapenaars meer bewus word van die rol wat hierdie ou kerkgebou langs die snelweg deur Woodstock vervul. Dis omtrent tyd.

Vrye Weekblad
30 Nov 90